

obrva i skrštenih ruku.

up! na cilju.

Željni da upijemo čim više s ove avanture ustali smo u cik zore. Bila je to prva greška toga dana. Vani je čučala magla, a po isijavanju radijatora, zaključili smo da ovo nije prvo jutro na Transfagarasanu s temperaturom oko ništice. Ovdje je zima već počela.

Probudili smo našeg hrabrog borca, malu bijelu strijelu. up! je zabundao i hrabro krenuo prema vrhu. Nisam ni na trenutak sumnjao da će odraditi posao bez grča, no ono što me začudilo je da smo do vrha preskočili gomilu automobila. Lagan i malen, 75 KS mu je bilo sasvim dovoljno da pokaže auspuh većim i luksuznijim automobilima. Upijao je neravnine i rezao zavojе poput noža.

Transfagarasan je upravo onakav kakvog smo ga zamišljali - i više od toga. Vozački je zanimljiv, izazo-

Kroz nacionalni park Đerdap proteže se cesta prepuna tunela.

Za ulazak u Rumunjsku toplo preporučamo put preko Đerdapa. Duži je, ali je procjep kuda prolazi Dunav fascinantn.

Ako prodete Donji Milanovac i ne stanete kod starog Žike na okrepju - promašili ste cijelu poantu putovanja.

Na južnoj strani Fagaraša ovce pasu "pod ručnom", pod budnim okom tornjaka i kojekakvih lokalnih pasmina.

Maleni up! bez pogovora se nosio s vijugavom asfaltnom zmijom. Pregazio je autoputove Hrvatske i Srbije, preko kaldrme i makadama Rumunjske, sve do najbolje ceste na svijetu.

van, a krajolikom prekrasan. Kad se popnete na treću serpentinu i pogledate preko ramena, instinktivno je da parkirajte, ugasite auto i izađete van. Potpuno prirodna stvar. Svi to naprave. Jedino što vas potjera dalje je činjenica da još niste na vrhu, još ima štošta za vidjeti. I to da su vam se prsti smrzli jer stojite na prvom ovogodišnjem snijegu - na 3 stupnja, uz solidno jak vjetar. Isti taj vjetar ispravljačao je grešku ranog ustajanja, rastjerujući maglu i oblake koji su zaklanjali pogled prema podnožju.

Popeli smo se do vrha i kroz tunel probili na južnu stranu Transfagarasanske magistrale gdje je sunce bilo nešto manje sramežljivo. Taj je dio ceste manje oku privlačan jer nije položen kao na dlanu, ali je također vrlo zanimljiv. Onaj najzanimljiviji dio je ipak na sjevernoj strani brda. Ugrijali smo se promatrajući pa-

stire kako vode stado na strmini i odlučili paziti za ručak napraviti na vrhu. Vratili smo se na jezero Balea, usput obišli tezge uz cestu gdje možete kupiti pokvareni sir, meso upitne kvalitete, navodno domaći med ili kupiti sok po solidno visokoj cijeni.

Savjet zlata vrijedan.

Transfagarasan je predivan i zaista ga trebate posjetiti jednom u životu. Kvaliteta asfalta opada kako se spuštate na južnu stranu i nakon prvog sela potpuno degradira. Nema smisla ići dalje. To je bila naša druga pogreška toga dana, a ujedno i povratka nazad. Trebali smo se istim putem, sjevernom transverzalom vratiti nazad. up! je skakutao na neravninama i čuvao naše kičme. Solidno se nosio s udarnim rupama zahvaljujući mekanom ovjesu i

gumama visokog profila. Ceste južne strane Transilvanijskih Alpa rijetko imaju ikakvu signalizaciju, a makadamski putevi su sveprikladni. Jednostavno prestane asfalt, bez najave ili table koliko će trajati.

Bilo kako bilo, ako imate želju - krenite u realizaciju. Ne razmišljajte puno. Ne morate si čak ni puniti glavu informacijama. Odredite rutu "okom preko palca" i samo krenite. Neće vam se ništa dogoditi za čime ćete požaliti. Obogatit ćete um za jedno predivno iskustvo. Ako još k tome izaberete up! sjećanje će biti tim snažnije, jer od ovakvog mališana zaista ne očekujete puno, a putujete kao u velikom osobnom automobilu. Samo jeftinije, brže i jednostavnije. Nama se nakon 2500 kilometara zavukao pod kožu. Veliki automobil nikada ne bi ostavio taj dojam. 🚗